

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 423/2012 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Μαΐου 2012

για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου όσον αφορά ορισμένες διατάξεις σχετικά με τα μέσα επιμερισμού του κινδύνου για τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν ή απειλούνται από σοβαρές δυσκολίες όσον αφορά τη χρηματοοικονομική τους σταθερότητα

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 177,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Κατόπιν διαβούλευσης με την Επιτροπή των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήδη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η άνευ προηγουμένου παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση και η οικονομική ύφεση έχουν πλήξει σοβαρά την οικονομική ανάπτυξη και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και έχουν προκαλέσει έντονη επιδείνωση των χρηματοπιστωτικών, οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών σε πολλά κράτη μέλη.
- (2) Παρότι έχουν ήδη αναληφθεί σημαντικές δράσεις για την αντιμετώπιση των αρνητικών επιπτώσεων της κρίσης, συμπιεσμένων και τροποποιήσεων του νομοθετικού πλαι-

σίου, ο αντίκτυπος της χρηματοπιστωτικής κρίσης στην πραγματική οικονομία, στην αγορά εργασίας και τους πολίτες είναι ευρύτερα αισθητός.

- (3) Σύμφωνα με το άρθρο 122 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που προβλέπει τη δυνατότητα να χορηγείται εκ μέρους της Ένωσης χρηματοδοτική ενίσχυση σε κράτος μέλος που αντιμετωπίζει δυσκολίες ή διατρέχει μεγάλο κίνδυνο να αντιμετωπίσει σοβαρές δυσκολίες οφειλόμενες, μεταξύ άλλων, σε έκτακτες περιστάσεις που διαφεύγουν από τον έλεγχό του, ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 407/2010 ⁽³⁾ θέσπισε έναν ευρωπαϊκό μηχανισμό χρηματοοικονομικής σταθεροποίησης, με σκοπό τη διαφύλαξη της χρηματοοικονομικής σταθερότητας της Ένωσης.
- (4) Με τις εκτελεστικές αποφάσεις του Συμβουλίου 2011/77/ΕΕ ⁽⁴⁾ και 2011/344/ΕΕ ⁽⁵⁾ χορηγήθηκε χρηματοδοτική ενίσχυση στην Ιρλανδία και στην Πορτογαλία αντίστοιχα δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 407/2010.
- (5) Η Ελλάδα αντιμετώπιζε ήδη σοβαρές δυσκολίες όσον αφορά τη χρηματοοικονομική της σταθερότητα πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 407/2010. Συνεπώς, η χρηματοδοτική ενίσχυση προς την Ελλάδα δεν θα μπορούσε να βασιστεί στον εν λόγω κανονισμό.
- (6) Η συμφωνία μεταξύ πιστωτών και η συμφωνία δανειακής διευκόλυνσης για την Ελλάδα που υπεγράφησαν στις 8 Μαΐου 2010, άρχισαν να ισχύουν στις 11 Μαΐου 2010. Για όσο χρονικό διάστημα εκκρεμούν ποσά βάσει της συμφωνίας δανειακής διευκόλυνσης, η συμφωνία μεταξύ πιστωτών παραμένει σε πλήρη ισχύ και εφαρμόζεται επί τριετή περίοδο προγραμματισμού.

⁽³⁾ ΕΕ L 118 της 12.5.2010, σ. 1.

⁽⁴⁾ Εκτελεστική απόφαση 2011/77/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 2010, σχετικά με την παροχή ενωσιακής χρηματοδοτικής συνδρομής στην Ιρλανδία (ΕΕ L 30 της 4.2.2011, σ. 34).

⁽⁵⁾ Εκτελεστική απόφαση 2011/344/ΕΕ του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2011, για τη χορήγηση ενωσιακής χρηματοδοτικής ενίσχυσης στην Πορτογαλία (ΕΕ L 159 της 17.6.2011, σ. 88).

⁽¹⁾ ΕΕ C 43 της 15.2.2012, σ. 13.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Απριλίου 2012 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 26ης Απριλίου 2012 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

- (7) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 332/2002 του Συμβουλίου, της 18 Φεβρουαρίου 2002, για τη θέσπιση ενός μηχανισμού μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης του ισοζυγίου πληρωμών των κρατών μελών ⁽¹⁾, προβλέπει ότι το Συμβούλιο θα χορηγεί αμοιβαία συνδρομή όταν ένα κράτος μέλος το οποίο δεν έχει υιοθετήσει το ευρώ αντιμετωπίζει ή διατρέχει μεγάλο κίνδυνο να αντιμετωπίσει δυσκολίες στο ισοζύγιο πληρωμών του.
- (8) Με τις εκτελεστικές αποφάσεις του Συμβουλίου 2009/102/ΕΚ ⁽²⁾ και 2009/459/ΕΚ ⁽³⁾ χορηγήθηκε οικονομική στήριξη στην Ουγγαρία και στη Ρουμανία αντίστοιχα δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 332/2002.
- (9) Στις 11 Ιουλίου 2011, οι υπουργοί οικονομικών των 17 κρατών μελών της ζώνης του ευρώ υπέγραψαν τη συνθήκη για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ). Εν συνέχεια των αποφάσεων που έλαβαν οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων της ευρωζώνης στις 21 Ιουλίου και 9 Δεκεμβρίου 2011, η Συνθήκη τροποποιήθηκε με στόχο τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας του μηχανισμού και υπεγράφη στις 2 Φεβρουαρίου 2012. Δυνάμει της Συνθήκης, ο ΕΜΣ θα αναλάβει, έως το 2013, την εξυπηρέτηση των σκοπών που σήμερα εκπληρώνουν το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοοικονομικής Σταθερότητας (ΕΤΧΣ) και ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Χρηματοοικονομικής Σταθεροποίησης (ΕΜΧΣ). Επομένως, ο ΕΜΣ θα πρέπει να ληφθεί υπόψη στον παρόντα κανονισμό.
- (10) Στα συμπεράσματά του της 23ης και 24ης Ιουνίου 2011, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο χαιρέτισε την πρόθεση της Επιτροπής να ενισχύσει τις συνεργίες μεταξύ του προγράμματος δανεισμού για την Ελλάδα και των ταμείων της Ένωσης και υποστήριξε όλες τις προσπάθειες για την ενίσχυση της ικανότητας της Ελλάδας να απορροφήσει πόρους της Ένωσης, προκειμένου να τονωθούν η ανάπτυξη και η απασχόληση, εστιάζοντας εκ νέου στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και στη δημιουργία θέσεων εργασίας. Επίσης, χαιρέτισε και υποστήριξε την κατάρτιση από την Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, συνολικού προγράμματος για την παροχή τεχνικής βοήθειας στην Ελλάδα.
- (11) Στη δήλωση των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων της ευρωζώνης και των θεσμικών οργάνων της ΕΕ, της 21ης Ιουλίου 2011, η Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) κλήθηκαν να ενισχύσουν τις συνεργίες μεταξύ των δανειοδοτικών προγραμμάτων και των ενισχύσεων της Ένωσης σε όλες τις χώρες που λαμβάνουν ενίσχυση από την Ένωση ή το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να συμβάλει στην επίτευξη του στόχου αυτού.
- (12) Στη δήλωση των μελών του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της 30ής Ιανουαρίου 2012, οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων συμφώνησαν σε μεγαλύτερη στήριξη των υποδομών εκ μέρους της ΕΤΕπ ως επείγον μέτρο και ζήτησαν από το Συμβούλιο, την Επιτροπή και την ΕΤΕπ να μελετήσουν τις πιθανές επιλογές για τη βελτίωση της δράσης της ΕΤΕπ όσον αφορά τη στήριξη της ανάπτυξης και να προβούν στις δέουσες συστάσεις, μεταξύ άλλων όσον αφορά τις δυνατότητες του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για μόχλευση των δυνατοτήτων ομαδικών χρηματοδοτήσεων της ΕΤΕπ. Ο παρών κανονισμός έχει στόχο να ανταποκριθεί σε αυτήν την έκκληση στο πλαίσιο της τρέχουσας διαχείρισης κρίσεων.
- (13) Η υλοποίηση επιχειρησιακών προγραμμάτων και έργων στον τομέα των υποδομών και των παραγωγικών επενδύσεων στην Ελλάδα αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα, επειδή οι όροι για τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα και ιδίως του χρηματοπιστωτικού τομέα έχουν αλλάξει δραματικά λόγω της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης.
- (14) Για να αμβλυνθούν αυτά τα προβλήματα και να επιταχυνθεί η εκτέλεση επιχειρησιακών προγραμμάτων και έργων, καθώς και να ενισχυθεί η οικονομική ανάκαμψη, είναι αναγκαίο τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν ή απειλούνται από σοβαρές δυσκολίες όσον αφορά τη χρηματοοικονομική τους σταθερότητα και που έλαβαν χρηματοδοτική ενίσχυση στο πλαίσιο ενός από τους μηχανισμούς χρηματοδοτικής ενίσχυσης που αναφέρονται στο άρθρο 77 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1311/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁵⁾, να μπορούν να διαθέσουν χρηματοδοτικούς πόρους από τα επιχειρησιακά προγράμματα για τη δημιουργία μέσω επιμερισμού του κινδύνου τα οποία θα χορηγούν δάνεια ή εγγυήσεις ή άλλες χρηματοδοτικές διευκολύνσεις προκειμένου να υποστηριχθούν τα έργα και οι πράξεις που προβλέπονται από ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα.
- (15) Λόγω της μακρόχρονης τεχνογνωσίας της ΕΤΕπ ως του σημαντικότερου χρηματοδότη έργων υποδομής και της δέσμευσής της να υποστηρίξει την οικονομική ανάκαμψη, θα πρέπει η Επιτροπή να είναι σε θέση να θεσπίσει μέσα επιμερισμού του κινδύνου, μέσω της σύναψης συμφωνίας συνεργασίας με την ΕΤΕπ για αυτόν τον σκοπό. Για λόγους ασφάλειας δικαίου, είναι αναγκαίο να προσδιοριστούν οι κύριοι και τυπικοί όροι και προϋποθέσεις μιας τέτοιας συμφωνίας συνεργασίας στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1083/2006. Όσον αφορά τον ειδικό χαρακτήρα του μέσου επιμερισμού του κινδύνου που σχετίζεται με τη διαχείριση της κρίσης, όπως ορίζεται στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει οι ειδικοί όροι και προϋποθέσεις κάθε μεμονωμένης συνεργασίας να καθορίζονται στις μεμονωμένες συμφωνίες συνεργασίας που θα συναφθούν μεταξύ της Επιτροπής και της ΕΤΕπ σύμφωνα με τον κανονισμό του Συμβουλίου (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 53 της 23.2.2002, σ. 1.

⁽²⁾ Απόφαση 2009/102/ΕΚ του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2008, για τη χορήγηση κοινοτικής μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης στην Ουγγαρία (ΕΕ L 37 της 6.2.2009, σ. 5).

⁽³⁾ Απόφαση 2009/459/ΕΚ του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, για τη χορήγηση κοινοτικής μεσοπρόθεσμης χρηματοδοτικής συνδρομής στη Ρουμανία (ΕΕ L 150 της 13.6.2009, σ. 8).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 210 της 31.7.2006, σ. 25.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 337 της 20.12.2011, σ. 5.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 248 της 16.9.2002, σ. 1.

- (16) Ενόψει της ανάγκης να διευρυνθούν οι επενδυτικές ευκαιρίες που μπορεί να εμφανιστούν στα οικεία κράτη μέλη, η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να έχει τη δυνατότητα να θεσπίσει μέσα επιμερισμού του κινδύνου με εθνικούς ή διεθνείς δημόσιους φορείς ή φορείς που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο με αποστολή δημόσιας υπηρεσίας, που θα προσφέρουν επαρκείς εγγυήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 54 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002, με όρους παρόμοιους με εκείνους της ΕΤΕπ.
- (17) Για να υπάρξει ταχεία ανταπόκριση στο πλαίσιο της τρέχουσας οικονομικής, χρηματοπιστωτικής και κοινωνικής κρίσης, τα μέσα επιμερισμού του κινδύνου δυνάμει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να χρησιμοποιούνται από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 54 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002.
- (18) Για λόγους σαφήνειας και ασφάλειας του δικαίου θα πρέπει να περιληφθεί στο άρθρο 36α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 ορισμός του μέσου επιμερισμού του κινδύνου, όπως τροποποιήθηκε από τον παρόντα κανονισμό. Τα μέσα επιμερισμού του κινδύνου θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για δάνεια και εγγυήσεις καθώς και άλλες χρηματοπιστωτικές διευκολύνσεις για τη χρηματοδότηση πράξεων οι οποίες συγχρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) ή το Ταμείο Συνοχής (ΤΣ) σχετικά με επενδυτικές δαπάνες που δεν μπορούν να χρηματοδοτηθούν ως επιλέξιμες δαπάνες σύμφωνα με το άρθρο 55 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006, ή σύμφωνα με τους κανόνες της Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις. Για αυτόν τον σκοπό είναι επίσης αναγκαίο να θεσπιστεί παρέκκλιση από το άρθρο 54 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006.
- (19) Το κράτος μέλος που επιθυμεί να επωφεληθεί από το μέσο επιμερισμού του κινδύνου θα πρέπει να διευκρινίσει σαφώς στη γραπτή του αίτηση προς την Επιτροπή για ποιον λόγο θεωρεί ότι πληροί κάποιον από τους όρους επιλεξιμότητας του άρθρου 77 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 και θα πρέπει να επισυνάψει στην αίτησή του όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται από τον εν λόγω κανονισμό προκειμένου να αποδείξει ότι πληροί τον συγκεκριμένο όρο επιλεξιμότητας. Το αιτούν κράτος μέλος στην αίτησή του θα πρέπει επίσης να δηλώνει τα προγράμματα (συμπεριλαμβανομένου του καταλόγου με προτεινόμενα έργα και ανάγκες χρηματοδότησης) που συγχρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ ή το ΤΣ και το μέρος των πόρων του 2012 και 2013 που διατέθηκαν σε τέτοια προγράμματα το οποίο επιθυμεί να διαδώσει στο μέσο επιμερισμού του κινδύνου. Θα πρέπει επομένως να διαβιβαστεί η αίτηση του κράτους μέλους στην Επιτροπή, το αργότερο μέχρι τις 31 Αυγούστου 2013, προκειμένου να εγκριθεί απόφαση της Επιτροπής σχετικά με τη συμμετοχή του αιτούντος κράτους μέλους σε ένα μέσο επιμερισμού του κινδύνου το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2013. Πριν από την απόφαση της Επιτροπής σχετικά με την αίτηση του κράτους μέλους, τα σχετικά επιχειρησιακά προγράμματα στο πλαίσιο του ΕΤΠΑ και του ΤΣ θα πρέπει να αναθεωρηθούν, σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006.
- (20) Οι επιλεγόμενες πράξεις, οι οποίες θα είναι επιλέξιμες από κάποιο μέσο επιμερισμού του κινδύνου, θα πρέπει να είναι είτε μεγάλα έργα, για τα οποία υπάρχει ήδη απόφαση της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 41 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006, είτε άλλα έργα που συγχρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ ή το ΤΣ και εμπίπτουν σε ένα ή περισσότερα από τα επιχειρησιακά τους προγράμματα, σε περιπτώσεις όπου τα έργα αυτά αντιμετωπίζουν έλλειψη χρηματοδότησης όσον αφορά τις επενδυτικές δαπάνες που θα πρέπει να αναλάβουν ιδιώτες επενδυτές. Τέλος, στις επιλεγόμενες πράξεις θα μπορούσαν επίσης να συγκαταλέγονται πράξεις οι οποίες συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων του εθνικού στρατηγικού πλαισίου αναφοράς του αιτούντος κράτους μέλους και στην τήρηση των κοινοτικών στρατηγικών κατευθυντήριων γραμμών για τη συνοχή και οι οποίες μπορούν, λόγω του χαρακτήρα τους, να συμβάλουν στην υποστήριξη της μεγέθυνσης και ενίσχυσης της οικονομικής ανάπτυξης υπό την προϋπόθεση να υπάρχουν διαθέσιμοι πόροι στο πλαίσιο του μέσου επιμερισμού του κινδύνου.
- (21) Επιπλέον, το αιτούν κράτος μέλος θα πρέπει να προσδιορίζει στην αίτησή του ένα ποσό που θα διατίθεται αποκλειστικά προς όφελός του στο πλαίσιο της χρηματοδοτικής ενίσχυσης του από την πολιτική συνοχής, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006, και μπορεί να διατεθεί για τους στόχους του μέσου επιμερισμού του κινδύνου αποκλειστικά από τις αναλήψεις υποχρεώσεων του προϋπολογισμού της Ένωσης που πρόκειται να πραγματοποιηθούν κατά τα έτη 2012 και 2013, σύμφωνα με το άρθρο 75 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006, το οποίο δεν μπορεί να υπερβαίνει το 10 % του ενδεικτικού συνολικού κονδυλίου για τον αιτούν κράτος μέλος για την περίοδο 2007-2013 όσον αφορά το ΕΤΠΑ και το ΤΣ, και το οποίο θα πρέπει να έχει εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 3 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006. Τέλος είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί ότι η χρηματοδότηση της Ένωσης που διατίθεται στο μέσο επιμερισμού του κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών διαχείρισης και των υπόλοιπων επιλέξιμων δαπανών, περιορίζεται αυστηρά στο προαναφερθέν μέγιστο ποσό με το οποίο συνεισφέρει η Ένωση στο μέσο επιμερισμού του κινδύνου και ότι δεν θα υφίσταται περαιτέρω υποχρέωση για τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οποιοσδήποτε υπολειπόμενος κίνδυνος τον οποίο ενέχουν οι χρηματοδοτούμενες πράξεις στο πλαίσιο του καθιερωμένου μέσου επιμερισμού του κινδύνου, θα πρέπει να αναλαμβάνεται είτε από την ΕΤΕπ είτε από τους φορείς εθνικού ή διεθνούς δημοσίου δικαίου ή τους φορείς που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο με αποστολή δημόσιας υπηρεσίας με τους οποίους έχει δημιουργηθεί από κοινού το μέσο επιμερισμού του κινδύνου βάσει συμφωνίας συνεργασίας. Θα πρέπει να καταστεί δυνατή, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, η ενδεχόμενη επανεισορή ή επαναχρησιμοποίηση των ποσών που έχουν εναπομείνει και που έχουν διατεθεί στον μηχανισμό επιμερισμού του κινδύνου, για το ίδιο κράτος μέλος, κατόπιν αιτήσεώς του και εντός του ίδιου μέσου καταμερισμού του κινδύνου, υπό την προϋπόθεση ότι το κράτος μέλος εξακολουθεί να πληροί τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας.
- (22) Η Επιτροπή θα πρέπει να ελέγξει εάν τα στοιχεία που υποβλήθηκαν από το αιτούν κράτος μέλος είναι ορθά και εάν η αίτηση του κράτους μέλους είναι δικαιολογημένη, και θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία να εκδώσει εντός τεσσάρων μηνών από την υποβολή της αίτησης του κράτους μέλους, απόφαση μέσω εκτελεστικής πράξης σχετικά με τους όρους και τις προϋποθέσεις για τη συμμετοχή του αιτούντος κράτους μέλους στο μέσο επιμερισμού του κινδύνου. Ωστόσο, επιλέξιμα για χρηματοδότηση από κάποιο καθιερωμένο μέσο επιμερισμού του κινδύνου είναι μόνο τα

έργα, για τα οποία έχει ληφθεί ευνοϊκή απόφαση χρηματοδότησης είτε από την ΕΤΕπ ή από εθνικούς ή διεθνείς φορείς δημοσίου δικαίου ή φορείς που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο με αποστολή δημόσιας υπηρεσίας, ανάλογα με την περίπτωση. Χάριν διαφάνειας και ασφάλειας δικαίου, η απόφαση της Επιτροπής δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

- (23) Δεδομένων των αναγκών διαχείρισης της κρίσης και του χαρακτήρα του μέσου επιμερισμού του κινδύνου, όπως θεσπίζεται από τον παρόντα κανονισμό, αλλά και της άνευ προηγουμένου κρίσεως που επηρεάζει τις διεθνείς αγορές, καθώς και των πρωτικών τάσεων της οικονομίας, οι οποίες έχουν πλήξει σοβαρά τη χρηματοοικονομική σταθερότητα αρκετών κρατών μελών, πράγμα που απαιτεί άμεση αντίδραση προκειμένου να αποσοβηθούν οι επιπτώσεις στην πραγματική οικονομία, στην αγορά εργασίας και στους πολίτες, είναι σκόπιμο να αρχίσει να ισχύει ο παρών κανονισμός την ημέρα δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
- (24) Επομένως, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 τροποποιείται ως εξής:

- 1) στο άρθρο 14, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Ο προϋπολογισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορά τα Ταμεία εκτελείται στο πλαίσιο επιμερισμένης διαχείρισης μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (*), εξαιρουμένων των μέσων που αναφέρονται στο άρθρο 36α του παρόντος κανονισμού και της τεχνικής βοήθειας που αναφέρεται στο άρθρο 45 του παρόντος κανονισμού.

Η αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης εφαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002.

(*) ΕΕ L 248 της 16.9.2002, σ. 1.»

- 2) προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 36α

Μέσο επιμερισμού του κινδύνου

1. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου νοείται ως μέσο επιμερισμού του κινδύνου ένα χρηματοδοτικό μέσο το οποίο εγγυάται την ολική ή μερική κάλυψη ενός καθορισμένου κινδύνου, έναντι, κατά περίπτωση, συμφωνημένου τιμήματος.

2. Κράτος μέλος το οποίο πληροί έναν από τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχεία α), β) και γ) δύναται να διαθέσει μέρος των συνολικών δημοσιονομικών πόρων που κατανέμονται σύμφωνα με τα άρθρα 19 και 20 σε ένα μέσο επιμερισμού του κινδύνου, το οποίο δημιουργείται μέσω συμφωνίας συνεργασίας που θα συναφθεί από την Επιτροπή, είτε σε συμφωνία με την ΕΤΕπ ή σε συμφωνία με εθνικούς ή διεθνείς φορείς δημοσίου δικαίου ή φορείς που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο με αποστολή δημόσιας υπηρεσίας και προσφέρουν επαρκείς εγγυήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 54 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002, με όρους παρόμοιους με αυτούς της ΕΤΕπ («αναθέτουσα αρχή υλοποίησης»), προκειμένου να καλύψει τη διάθεση των ποσών που χορηγούνται ως εγγυήσεις και δάνεια, καθώς και των άλλων χρηματοδοτικών διευκολύνσεων που παρέχονται στο πλαίσιο του μέσου επιμερισμού του κινδύνου.

3. Η συμφωνία συνεργασίας που αναφέρεται στην παράγραφο 2 περιλαμβάνει κανόνες που αφορούν ιδίως τα ακόλουθα: το συνολικό ποσό της συνεισφοράς της Ένωσης και το χρονοδιάγραμμα για τη διάθεσή του· τους όρους του καταπιστευτικού λογαριασμού που θα δημιουργηθεί από την αναθέτουσα αρχή υλοποίησης· τα κριτήρια επιλεξιμότητας για τη χρήση της συνεισφοράς της Ένωσης, τις λεπτομέρειες για τον ακριβή επιμερισμό του κινδύνου (συμπεριλαμβανομένου του δείκτη μόχλευσης) που πρέπει να καλυφθεί και τις εγγυήσεις που πρέπει να παρέχονται από την αναθέτουσα αρχή υλοποίησης· την τιμολόγηση του μέσου επιμερισμού του κινδύνου, με βάση το περιθώριο κινδύνου και την κάλυψη όλων των διοικητικών δαπανών του μέσου επιμερισμού του κινδύνου· την υλοποίηση και τη διαδικασία έγκρισης των προτάσεων έργων που καλύπτονται από το μέσο επιμερισμού του κινδύνου· την περίοδο που είναι διαθέσιμο το μέσο επιμερισμού του κινδύνου· και τις απαιτήσεις για την υποβολή εκθέσεων.

Ο ακριβής επιμερισμός του κινδύνου (συμπεριλαμβανομένου του δείκτη μόχλευσης), που πρέπει να αναληφθεί, στο πλαίσιο της συμφωνίας συνεργασίας, από την αναθέτουσα αρχή υλοποίησης, στοχεύει κατά μέσον όρο να είναι πολλαπλάσιος τουλάχιστον κατά 1,5 φορές του ποσού της συνεισφοράς της Ένωσης στο μέσο επιμερισμού του κινδύνου.

Οι πληρωμές στο μέσο επιμερισμού του κινδύνου γίνονται σε δόσεις, σύμφωνα με την προγραμματισμένη χρήση του μέσου επιμερισμού του κινδύνου στη χορήγηση δανείων και εγγυήσεων για τη χρηματοδότηση συγκεκριμένων πράξεων.

4. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 54 παράγραφος 5, το μέσο επιμερισμού του κινδύνου χρησιμοποιείται για τη χρηματοδότηση πράξεων οι οποίες συγχρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ ή το Ταμείο Συνοχής σχετικά με επενδυτικές δαπάνες που δεν μπορούν να χρηματοδοτηθούν ως επιλέξιμες δαπάνες σύμφωνα με το άρθρο 55 ή σύμφωνα με τους κανόνες της Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις.

Μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί για τη χρηματοδότηση πράξεων που συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων του εθνικού στρατηγικού πλαισίου αναφοράς του αιτούντος κράτους μέλους και στην τήρηση των κοινοτικών στρατηγικών κατευθυντήριων γραμμών για τη συνοχή, σύμφωνα με την απόφαση 2006/702/ΕΚ του Συμβουλίου (*), και οι οποίες έχουν την μεγαλύτερη προστιθέμενη αξία για την στρατηγική της Ένωσης για την έξυπνη και βιώσιμη μεγέθυνση χωρίς αποκλεισμούς.

5. Το μέσο επιμερισμού του κινδύνου χρησιμοποιείται από την Επιτροπή στο πλαίσιο της έμμεσης κεντρικής διαχείρισης, σύμφωνα με τα άρθρα 54 και 56 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002.

6. Ένα κράτος μέλος που επιθυμεί να επωφεληθεί από μέσο επιμερισμού του κινδύνου υποβάλλει γραπτή αίτηση στην Επιτροπή έως τις 31 Αυγούστου 2013. Στην αίτησή του, το κράτος μέλος παρέχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες έτσι ώστε να εμφανίζεται σαφώς:

α) ότι πληροί έναν από τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχεία α), β) και γ), περιλαμβάνοντας αναφορά σε απόφαση του Συμβουλίου ή σε άλλη νομική πράξη που να αποδεικνύει την επιλεξιμότητά του·

β) ο κατάλογος των προγραμμάτων (συμπεριλαμβανομένων των προτεινόμενων έργων και των σχετικών με αυτά αναγκών χρηματοδότησης) που συγχρηματοδοτούνται είτε από το ΕΤΠΑ είτε από το Ταμείο Συνοχής και το μέρος των πιστώσεων του 2012 και του 2013 για αυτά τα προγράμματα το οποίο επιθυμεί να ανακατανεμίσει από τα προγράμματα αυτά στο μέσο επιμερισμού του κινδύνου·

γ) ο κατάλογος των προτεινόμενων έργων, σύμφωνα με την παράγραφο 4 δεύτερο εδάφιο, και το μέρος των πιστώσεων του 2012 και του 2013 που επιθυμεί να αφαιρέσει από τα προγράμματα, για να τα ανακατανεμίσει στο μέσο επιμερισμού του κινδύνου·

δ) το ποσό που διατίθεται αποκλειστικά προς όφελός του στο πλαίσιο της χρηματοδοτικής ενίσχυσής του από την πολιτική συνοχής σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 και μία ένδειξη για το ποσό, το οποίο θα μπορούσε να διατεθεί για τους στόχους του μέσου επιμερισμού του κινδύνου αποκλειστικά από τις αναλήψεις υποχρεώσεων του προϋπολογισμού της Ένωσης που πρόκειται να πραγματοποιηθούν κατά τα έτη 2012 και 2013 σύμφωνα με το άρθρο 75 παράγραφος 1.

7. Η Επιτροπή, αφού επαληθεύσει ότι η αίτηση του κράτους μέλους ευσταθεί και είναι δικαιολογημένη, εκδίδει, εντός τετραμήνου από την υποβολή της αίτησης του κράτους μέλους, απόφαση μέσω εκτελεστικής πράξης, προσδιορίζοντας το σύστημα το οποίο θεσπίζεται προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι το διαθέσιμο ποσό χρησιμοποιείται αποκλειστικά προς όφελος του κράτους μέλους το οποίο το έχει εντάξει στη χρηματοδοτική ενίσχυσή του στο πλαίσιο της πολιτικής για τη συνοχή, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2, καθώς και σχετικά με τους συγκεκριμένους όρους για τη συμμετοχή του αιτούντος κράτους μέλους στο μέσο επιμερισμού του κινδύνου. Οι όροι και προϋποθέσεις περιλαμβάνουν, ειδικότερα, τα ακόλουθα στοιχεία:

α) ιχνηλασιμότητα και εφαρμοζόμενη λογιστική, πληροφορίες σχετικά με τη χρήση των κεφαλαίων, τους όρους πληρωμών και τα συστήματα παρακολούθησης και ελέγχου·

β) διάρθρωση των τελών και άλλες διοικητικές και διαχειριστικές δαπάνες·

γ) ενδεικτικό κατάλογο των επιλέξιμων για χρηματοδότηση έργων· και

δ) το μέγιστο ποσό της συνεισφοράς της Ένωσης που μπορεί να διατεθεί στο μέσο επιμερισμού του κινδύνου από τα κονδύλια που είναι διαθέσιμα για το κράτος μέλος και τις δόσεις που αφορούν την πρακτική υλοποίηση.

Η απόφαση της Επιτροπής δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Όταν λαμβάνει απόφαση, κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους, η Επιτροπή εξασφαλίζει ότι μόνο τα έργα για τα οποία έχει ληφθεί ευνοϊκή απόφαση χρηματοδότησης είτε από την ΕΤΕπ είτε από εθνικούς ή διεθνείς φορείς δημοσίου δικαίου ή φορείς που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο με αντικείμενο την παροχή δημόσιας υπηρεσίας θα γίνονται δεκτά ως επιλέξιμα για χρηματοδότηση από καθιερωμένο μέσο επιμερισμού του κινδύνου.

8. Της απόφασης της Επιτροπής που αναφέρεται στην παράγραφο 7 προηγείται αναθεώρηση των σχετικών επιχειρησιακών προγραμμάτων στο πλαίσιο του ΕΤΠΑ και του Ταμείου Συνοχής σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 2.

9. Τα κονδύλια που διατίθενται στο μέσο επιμερισμού του κινδύνου έχουν αυστηρά ανώτατο όριο και δεν υπερβαίνουν το 10 % του ενδεικτικού συνολικού κονδυλίου για το αιτούν κράτος μέλος για την περίοδο 2007-2013 όσον αφορά το ΕΤΠΑ και το Ταμείο Συνοχής, και το οποίο έχει εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 3 στοιχείο β). Τα κονδύλια που είναι διαθέσιμα για τα έργα της παραγράφου 4 δεύτερο εδάφιο του παρόντος άρθρου περιορίζονται στα ποσά που εναπομένουν μετά από τη χρηματοδότηση των πράξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 4 πρώτο εδάφιο του παρόντος άρθρου. Εκτός από τη συνολική συνεισφορά της Ένωσης στο μέσο επιμερισμού του κινδύνου που εγκρίθηκε με την απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 7, η συμμετοχή της Ένωσης στο μέσο επιμερισμού του κινδύνου δεν συνεπάγεται την περαιτέρω ανάληψη υποχρεώσεων ούτε για τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης ούτε για το οικείο κράτος μέλος.

10. Οποιαδήποτε επανεισορή ή οποιοδήποτε ποσό εναπομένει μετά την ολοκλήρωση μιας πράξης η οποία καλύπτεται από το μέσο επιμερισμού του κινδύνου μπορεί να επαναχρησιμοποιηθεί, έπειτα από αίτηση του κράτους μέλους, στο πλαίσιο του μέσου επιμερισμού του κινδύνου, υπό την προϋπόθεση ότι το κράτος μέλος εξακολουθεί να πληροί έναν από τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχεία α), β) και γ). Αν το κράτος μέλος δεν πληροί πλέον κανέναν από τους εν λόγω όρους, η ενδεχόμενη επανεισορή ή το εναπομείναν ποσό θεωρείται έσοδο για ειδικό προορισμό κατά την έννοια του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002. Έπειτα από αίτηση του κράτους μέλους, οι πρόσθετες πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων που δημιουργούνται από το εν λόγω έσοδο για ειδικό προορισμό προστίθενται το επόμενο έτος στη χρηματοδοτική ενίσχυση του κράτους μέλους αυτού στο πλαίσιο της πολιτικής για τη συνοχή.

(*) ΕΕ L 291 της 21.10.2006, σ. 11.».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 22 Μαΐου 2012.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
N. WAMMEN

www.sate.gr